

Ve jménu odvahy

Vzpomínky

Díl pátý

Tento příběh sice vychází z historických událostí, ale není přesným popisem historie. V minulém díle se klukům, díky informaci od vojáka, podařilo zachránit křesťanskou rodinu Octaviů.

Opustil jsem hlídku, abych vás varoval. Podařilo se tu rodinu zachránit?

Ano, ale pouze díky vám.

Tak to s radostí budu trpět pro Pána Ježíše.

Voják špehuje tajnou bohoslužbu.

Takže je to pravda? Křesťané jdou po smrti do ráje?

Uctivě hlásím, že jsem žádné podezřelé aktivity nezaznamenal.

Dobrě, zůstaň ve středu.

Zpátky v současnosti.

Utajil jsem to, protože má žena věřila v Krista. Umřela na cholera, chtěl bych se s ní po smrti setkat.

Na to se velice těším. Tarsicius mi v podstatě umřel v náručí.

Dej nám to vaše tělo! Dáme si svačinu.

Nikdy!

Au!

KRAK!

DUNG!

POW!

Ježíš!

Ježíš!

Centurion přichází zajistit místo činu.

Co se tady děje? Nařušování veřejného pořádku?

Nechte ho na pokoji! Co to do vás vjelo?

Vždyť je to křesťan, není to jedno?

Zmltili tady kluka. Prý je to křesťan.

Snad není mrtvý...

Mrtvý křesťan, dobrý křesťan.

Ano, pane. Odnesu ho za hradby.

Bože, odpusť mi, že jsem ho nedokázal zachránit.

Není to vaše vina.

Ne, jen jsme mu dali za vyučenou.

Tarsicius se za vás už ted' přimlouvá v nebi.

Pokračování příště.

Zpátky v přítomnosti.

Děkuju vám moc, kluci. Nevím, co bych si bez vás počal.

To my taky ne. Díky moc za vše.

Pokračování příště.

Prosím, nic jsem vám neudělal.

Nechte mě na pokoji!

Přísahej na naše bohy a budem kámoši.